

چکیده

خانواده یکی از رکن های اصلی جامعه به شمار می رود . دستیابی به جامعه سالم آشکارا در گرو سلامت خانواده است و تحقق خانواده سالم مشروط به برخورداری افراد آن از داشتن رابطه های مطلوب با یکدیگر است.

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین ساختار خانواده اصلی ، سبک های دلبستگی و تنظیم هیجانی با رضایت زناشویی انجام شد.

روش: جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان ارشد متاهل دانشگاه آزاد شهر رشت که در سال تحصیلی ۹۵-۹۴ مشغول به تحصیل بودند . که از این میان نمونه با حجم ۲۵۰ نفر با روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای جهت گزینش بر اساس جدول مورگان و کرجسی ، انتخاب شدند. که در نهایت پس از بررسی داده های مفقود شده، ۲۱۳ نفر برای تحلیل داده ها باقی ماند . این پژوهش از نوع پژوهش همبستگی است و جهت جمع آوری داده های پژوهش از پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (۱۹۸۹)، مقیاس دلبستگی بزرگسالان که توسط رحیمیان بوگرو همکاران (۱۳۸۳) هنجاریابی شده، پرسشنامه تنظیم هیجانی گراتز و روئمر (۲۰۰۴) و مقیاس ساختار خانواده هاوستات، اندرسون ، پیرسی ، کوچران و فاین (۱۹۹۰) استفاده شد.

بحث و نتیجه گیری : یافته ها نشان داد که بین ساختار خانواده اصلی ، سبک های دلبستگی و تنظیم هیجانی، مدت زمان ازدواج و سن تقویمی با رضایت زناشویی رابطه معناداری وجود دارد . بدین معنا که این متغیرها از قابلیت خوبی جهت پیش بینی رضایت زناشویی برخوردارند. با توجه به متغیرهای پیش بینی کننده به نظر می رسد متغیر دشواری در انجام رفتار هدفمند یکی از ابعاد تنظیم هیجان بیشترین سهم را در تبیین و پیش بینی رضایت زناشویی دارد و متغیر فقدان آگاهی هیجانی بعد دیگری از ابعاد تنظیم هیجان کمترین سهم را در تبیین و پیش بینی رضایت زناشویی دارد.

کلید واژه ها: رضایت زناشویی، تنظیم هیجانی، سبک های دلبستگی، ساختار خانواده اصلی.